

[Arbejdsministeren.]

politik, at Danmark — som det nu er foreslået — ratificerer ligelønskonventionen af 1951, og at regeringen i tilslutning hertil udsender den henvendelse til parterne om ligelønsspørgsmålet, som jeg omtalte for lidt siden.

Jeg vil gerne fremhæve, at spørgsmålet om Danmarks ratifikation af disse to konventioner har været drøftet i arbejds- og socialministeriernes udvalg vedrørende Den internationale Arbejdsorganisation, hvor både administrationen og arbejdsgivernes og arbejdernes hovedorganisationer er repræsenteret. I dette udvalg har der været enighed om at foreslå Danmarks ratifikation af disse to konventioner. Dette vidner om, at der på arbejdsmarkedet er forståelse for betydningen af at arbejde henimod lige løn for mænd og kvinder og lige muligheder for alle til beskæftigelse og erhverv.

Ved at ratificere disse to konventioner har Danmark givet udtryk for sin tilslutning til disse to grundlæggende principper. Regeringen lægger megen vægt på, at Danmark på denne måde manifesterer sin vilje til at arbejde for deres virkeliggørelse. Jeg kan også nævne, at der i Nordisk Råd har været interesse for spørgsmålet om de nordiske landes ratifikation af ligelønskonventionen, som foreløbig er ratificeret af to nordiske lande, nemlig Island og Norge, medens konventionen om forskelsbehandling er ratificeret af Norge.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til forslagene, skal jeg herved anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, undertegnet i London den 24. januar 1959.

Fiskeriet i Nordsøen og størstedelen af det nordøstlige Atlanterhav er for tiden reguleret af den internationale overenskomst af 5. april 1946 angående fastsættelse af maskestørrelser på fiskeredskaber og mindstemål for fisk, men denne konvention foreslås nu afløst af en ny omfattende et noget større område og tillige indeholdende mulighed

for gennemførelse af flere foranstaltninger til beskyttelse af fiskebestanden.

Med hensyn til den nye konventions tilblivelse og nærmere indhold skal jeg tillade mig at henvise til de udførlige bemærkninger, der ledsager forslaget.

Til disse bemærkninger har jeg ikke stort at tilføje, ud over at jeg finder det rimeligt måske lidt nærmere at understrege, at et af de problemer, hvis løsning forårsagede de største vanskeligheder under de forud for konventionens endelige udformning førte forhandlinger, var overførelse til den nye konvention af de ved den såkaldte Nordsøkonvention af 1946 gældende bestemmelser.

Nordsøkonventionen af 1946 indeholder en bestemmelse om, at der kræves enstemighed mellem samtlige i konventionen deltagende lande, såfremt der skal foretages blot den mindste ændring i de trufne aftaler.

Denne bestemmelse har forvoldt det danske fiskeri overordentlig store vanskeligheder, idet der i tiden mellem Nordsøkonventionens indgåelse i 1946 og dens ikrafttræden i 1954 havde udviklet sig et betydeligt industrifiskfiskeri i Danmark.

Ved udøvelsen af dette fiskeri, hvorved der særlig fanges sild, sker det i perioder, at der i fangsterne af sild forekommer større eller mindre mængder af en af de ved konventionen beskyttede fiskearter (hvillingen), og man var derfor fra dansk side nødsaget til at søge gennemført en ordning, således at industrifiskfiskeriet kunne fortsætte.

Ved imødekommenhed fra de øvrige konventionslandes side lykkedes det da også at komme frem til en ordning, men denne sag viste tydeligt, at det var nødvendigt at tilstræbe en mulighed for at kunne springe fra en enkelt eller enkelte bestemmelser i konventionen, når forholdene har ændret sig, efter at vedkommende bestemmelse var vedtaget.

Man er derfor fra dansk side særdeles tilfreds med den mulighed, der ved den nye konvention er opnået til under særlige forhold at springe fra en enkelt bestemmelse (den såkaldte afhoppeklausul), ligesom jeg peger på den mulighed, der er til i løbet af 2 år efter den nye konventions ikrafttræden med 12 måneders varsel at kunne frigøre sig fra de fra Nordsøkonventionen af 1946 overførte bestemmelser eller en del heraf. Gen-